

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Excommunicatio minor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

posse accusare; nisi hoc faciat ex necessitate, nec posse alium convenire, vel reconvenire in iudicio; potest tamen se defendere, & appellare à sententia contra se lata; & quamvis non possit agere in iudicio, potest tamen dum rationabiliter dubitat de fuga debitoris eum coram iudice convenire, ne detrimentum patiatur, quia in hoc casu videtur se tantum defendere. *ibid num. 5. & seq.*

53. Valida sunt gesta in iudicio per actorem excommunicatum vitandum, quando à iudice, aut adversario fuit rejectus, & ei opposita excommunicatio; quia jus non irritat ipsius gesta, quamvis prohibeat agere. Imò non videtur mortaliter peccare, ratione parvitas materiæ. *ibid. n. 10. & 11.*

54. Excommunicatus toleratus licetè potest ferre testimonium, cum actus testandi ex natura sua vergat in favorem illius pro quo præstatur. Imò validum quoque est testimonium excommunicati vitandi, non solum in iudicio, sed etiam in testamentis, contractibus & instrumentis: ei tamen non licet officium Advocati, vel Procuratoris exercere, quamquam illius acta sunt valida, nec tenetur ad restitutionem pretii accepti, cum à nullo jure irritentur; hinc matrimonium celebratum à Procuratore excommunicato nomine alterius, validum est. Idem dic de tutoribus, & aliis assumentibus ad administrationem temporalem. *ibid. num. 12. & seq.*

55. Excommunicatio irritat, & annullat litteras & rescripta Apostolica & processus virtute illorum habitos, excepto casu seu articulo excommunicationis & appellationis *ibid. punct. ult. n. 1.*

56. Excommunicatus perseverans in excommunicatione per annum, suspectus evadit de hæresi; consequenter contra ipsum tamquam de hæresi suspectum procedi potest ex Tridentino *sess. 25. cap. 5.* præsumitur enim malè sentire, tam de potestate Ecclesiæ, cum non curet de censuris ab ipsa latis, quam de sacramentis, cum illa non suscipiat singularis annis, juxta præceptum Ecclesiæ. *ibid. num. 4.*

Excommunicatio minor.

57. Excommunicatio minor incurritur participando in rebus prohibitis cum excommunicato vitando, non solum vivente, sed etiam mortuo, ut si quis lavet cadaver affecti

majori

majori excommunicatione. *ibid. quasi. 3. numer. 2.*

58. Excommunicatio minor privat non solum directam passivam sacramentorum participatione, sed etiam electione, presentatione, & collatione beneficii & Ecclesiastica dignitatis, ita ut excommunicatus minori excommunicatione non possit licite eligi, vel presentari ad beneficia, quantum electio & presentatio valida sit. Unde colligitur ligatum minori excommunicatione posse cum aliis fidelibus communicare absque peccato, vel excommunicatione. Item posse divinis officiis interesse, frui suffragiis, &c. & peccata absolvere alios a censuris, & a peccatis, & actus jurisdictionis exercere *ibid. n. 3. 6. & seq.*

59. Ab excommunicatione minori lata à jure potest tantummodo proprius Sacerdos, (seu is qui habet jurisdictionem ordinariam supra excommunicatum) absolvere, non autem simplex Sacerdos aut Parochus alterius parochiae. *ibid. num. 11 & 12.*

60. Solus ergo proprius Parochus potest absolvere à minori excommunicatione, etiam si non sit Sacerdos. Idem dicitur de Confessario, habente delegatam jurisdictionem. Imò dicunt aliqui posse quemlibet Sacerdotem simplicem à minori excommunicatione absolvere poenitentem non habentem peccatum mortale, sed contrarium probabilius est. *ibid. num. 14 & 15.*

61. Absolutio minoris excommunicationis dari potest per verba sufficienter exprimentia absolutionem, nec necessariae sunt caeremoniae in absolutione aliarum censurarum adhiberi solitae. Quòd si poenitens dubitet se in minorem excommunicationem incidisse, potest absolvi sub conditione ac forma quae communiter adhiberi solet: *Absolve te ab omni vinculo excommunicationis quantum possum, & tu indiges, &c. ibid. n. 16.*

Excommunicatio ob violentam manus injectionem in clericos.

62. Nomine violentae injectionis manuum intelligitur actio externa injuriosa, violenta, consistens in facto seu opere, & contingens personam Ecclesiasticam. *ibid. quasi. 4. punct. 1. § 1. num. 1.*

63. Non est necesse ut persona clerici immediate attingatur.